

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach sygn. akt I C 1858/13 oddalił powództwo (...) Bank S.A. w W. przeciwko K. K. o zapłatę.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa, zaskarżając go w całości. Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżąca zarzuciła:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, gdyż miał on istotny wpływ na jego treść poprzez uznanie, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu umowy nr (...) w sytuacji, gdy powódka dostatecznie wykazała na podstawie przedstawionych dowodów, że wierzytelność przeszła na jej własność;

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnej, obiektywnej analizy materiału dowodowego, a w konsekwencji uznanie sprzeczne z zasadami logiki i zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, iż twierdzenia powoda przedstawione w procesie odnośnie nabycia wierzytelności nie zostały przez powoda udowodnione oraz uznanie za skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia przez pozwanego;

- art. 6 k.c. poprzez odmowę mocy dowodowej umowie cesji z dnia 28 sierpnia 2009 roku w sytuacji, gdy umowa ta jednoznacznie potwierdza przejście praw z tytułu umowy (...) z (...) Bank (...) S.A. na (...) Bank S.A.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego za I. i II. instancję według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pabianicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania apelacyjnego (apelacja wraz z załącznikiem 107 -114).

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie (odpowieź na apelację – k. 121-122).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny z wyjątkiem ustalenia, że umowa z dnia 28 sierpnia 2009 roku objęła wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu umowy pożyczki nr (...).

Analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie pozwala podzielić zapatrywania Sądu Rejonowego, jakoby strona powodowa sprostala ciężącemu na niej w myśl art. 6 k.c. obowiązkowi wykazania, iż doszło do cesji wierzytelności objętej pozvem w niniejszej sprawie pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. a powódką.

Wbrew zapatrywaniom skarżącej, dowodu na przedmiotową okoliczność nie stanowią bowiem zarówno dokumenty załączone do sprawy niniejszej, jak i dokumenty przedstawione w sprawie o sygn. akt II 1 Co 12972/10. Dokumenty przedstawione w sprawie o sygn. akt II 1 Co 12972/10 wskazywały bowiem co najwyżej na możliwość zawarcia w tym zakresie umowy przedwstępnej. Załączona do akt niniejszej sprawy umowa z dnia 28 sierpnia 2009 roku została natomiast sformułowana i zredagowana w taki sposób, iż w zasadzie nie pozwala na poczynienie miarodajnych ustaleń odnośnie jej przedmiotu i zakresu objętych nią wierzytelności. W umowie tej odwołano się wprawdzie do jej załącznika, niemniej jednak dołączony w tym zakresie druk, mający zgodnie z jego treścią stanowić odzwierciedlenie przedmiotowego załącznika, nie został w ogóle podpisany. Okoliczność ta zasadniczo utrudnia jego powiązanie z przedstawioną umową. Dostrzec wprawdzie należy, że zgodnie z jego treścią druk ten stanowić ma jedynie wydruk z załącznika do przedmiotowej umowy, niemniej jednak w żaden sposób nie rozwiązuje to przedmiotowego problemu. Nie sposób nadto nie zauważyć, że treść przedmiotowego wydruku -pozycje: data najbliższej płatności

wg harmonogramu (2009/11/13), data najbliższej raty do zapłaty (2009/12/13), ilość rat (2) do zapłaty oraz data zapadalności (2010/02/13), przeczy temu, aby faktycznie stanowić mógł on załącznik do umowy sprzedaży z dnia 28 sierpnia 2009 roku. Co więcej, uwzględnić należy, że w postępowaniu w sprawie o sygn. akt II 1 Co 12972/10 strona powodowa utrzymywała, że tożsamy wydruk odzwierciedla załącznik do umowy z dnia 9 grudnia 2009 roku. Opisany stan rzeczy w powiązaniu z faktem, iż na gruncie sprawy o sygn. akt II 1 Co 12972/10 powódka utrzymywała jakoby przedmiotowa wierzytelność przelana zostać miała mocą umowy z dnia 9 grudnia 2009 roku, nie pozwala uznać twierdzeń powódki w tym zakresie za wiarygodne. Podobnie jak przedstawionego przez nią wyciągu z ksiąg (...) Bank S.A. z dnia 28 marca 2013 roku. Zwłaszcza zważywszy, że w wyciągu z ksiąg (...) Bank S. A. z dnia 15 października 2010 roku złożonym do sprawy o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wskazano, że wierzytelność z tytułu pożyczki nr (...) została przeniesiona na mocy umowy cesji zawartej z (...) Bank (...) S.A. z dnia 9 grudnia 2009 roku.

Stwierdzić zatem trzeba, że zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, pomimo błędnego uzasadnienia, odpowiada prawu. Konstatacja ta zaś, zgodnie z dyrektywą art. 505¹³ § 3 k.p.c. prowadzić musi do oddalenia apelacji. Tym bardziej, że brak legitymacji procesowej po stronie powodowej czyni zarazem niecelowym prowadzenie rozważań odnośnie kwestii przedawnienia roszczenia.

W tym stanie rzeczy, w kontekście zastrzeżeń podnoszonych w apelacji, na marginesie jedynie wskazać trzeba, że nie jest trafnym zapatrywanie Sądu I instancji, że w sytuacji gdy zarówno wniosek o nadanie klauzuli wykonalności jak i wniesiony pozew dotyczą tego samego zobowiązania z tego samego tytułu nie dochodzi do przerwania biegu przedawnienia przedmiotowego roszczenia jedynie wobec faktu, że w postępowaniach tych powód przedstawiał różne dokumenty celem wykazania przedmiotowego roszczenia.

Reasumując, pomimo obszerności wywodów apelacji, skarżąca nie zdołała przedstawić jakichkolwiek merytorycznych argumentów, które podważałyby prawidłowość zaskarżonego rozstrzygnięcia. Nie sposób przy tym nie zauważyć, że podniesione w apelacji zarzuty, w znacznej mierze nie odnoszą się do wniosków, które wedle przedstawionego przez Sąd I instancji uzasadnienia, legły u podstaw kwestionowanego rozstrzygnięcia. Jak bowiem wynika z pisemnych motywów zaskarżonego rozstrzygnięcia, Sąd Rejonowy oddalił powództwo z uwagi na przedawnienie roszczenia, nie zaś brak legitymacji procesowej po stronie skarżącej. Niemniej jednak ujawniony tym samym niepokój strony pozwanej w kwestii legitymacji procesowej czynnej dodatkowo potwierdza trafność konkluzji, która legła u podstaw niniejszego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. i art. 505¹³ § 3 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.